

f.eks. O.k., har man brudt færdselsloven, er man jo også en slags kriminel, men det er selvfølgelig i mildere grad. Så det burde ikke være noget vanskeligt problem at finde ud af det.

Til fru Anne Baastrup med hensyn til Dommerforeningen: Jeg kan godt huske, hvad de to repræsentanter for Dommerforeningen sagde i Retsudvalget, og at de udtrykte en bekymring for, at der kunne ske fejl. Men det kan der jo i alle systemer. Der kan altid ske fejl i alle systemer. Jeg vil vædde på, at man ikke kan lave noget system på nogen måde eller nogen lov overhovedet, så man kan sige, at denne lov her f.eks. er hundrede procent fejlfri, og at behandlingen og efterlevelsen af den ingen fejl medfører. Det kan umuligt lade sig gøre.

Men igen, jeg har fortrøstning til vores retssystem, vores retsvæsen. Ved f.eks. anvendelse af civile agenter – og der bliver kun tale om meget, meget få tilfælde – bliver der virkelig taget hånd om at efterforske og se på, at de, som skal anvendes som sådan, selvfølgelig er nogle, man har tillid til, og ikke nogle, der kan have nogle skjulte dagsordener. Jeg har fuld tillid til – jeg kan godt se, at det har de tre damer ikke, men det er så bare ærgerligt – at politiet, der vil anvende civilagenter, gør det med stor omhu.

Kl. 12.10

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Man må sige, at det står jo ret klart efter denne debat, at der er afgrundsdyb forskel, og derfor taler vi måske også lidt forbi hinanden. For hr. Per Dalgaard mener, man er kriminel med det samme, man bliver mistænkt for at have gjort noget galt, hvor vi andre mener, man først er kriminel, når man er dømt. Derfor er det så afgørende for os at have en retssikkerhed, at man er sikker på at få en retfærdig rettergang, så vi ikke risikerer, at uskyldige bliver dømt, eller at vi i hvert fald minimerer risikoen mest muligt.

Så skal jeg blot sige til hr. Per Dalgaard, at for os drejer kriminalitetspolitik og retspolitik sig i høj grad om at forebygge, at nogen bliver ofre for kriminalitet. Det er sådan set det, der er det allervigtigste for os. Og en væsentlig del af at forebygge, at nogen bliver ofre for kriminalitet, er at sikre, at de, der har begået kriminalitet, ikke gør det igen, og det er at sikre, at vi har et så godt socialt system som muligt, fordi det i høj grad er sociale problemer, der fører til kriminalitet.

Derfor foregår en væsentlig del af det, der handler om at forebygge kriminalitet, også på andre områder end retsområdet. Det, der er opgaven i Retsudvalget, er i høj grad at sikre retssikkerheden, så uskyldige ikke bliver dømt. Det er det, vi synes er væsentligt. Det er det, vi mener er afgørende i en retsstat. Og der er så en stor forskel.

Første næstformand (Svend Auken):

Hr. Per Dalgaard, og derefter går vi videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

En kriminel, ja, o.k. Jeg skulle måske have brugt et ord foran, en potentiel kriminel så, en, der har brudt en given lov. Altså det er jo et spørgsmål om definition, når jeg betegner en, der har begået en lovovertrædelse, som kriminel. Det er selvfølgelig en definition. Man kunne bruge et andet ord. Indtil vedkommende er blevet dømt, er det fuldstændig korrekt, at så er vedkommende ikke kriminel. Mere skal der egentlig ikke lægges i den definition af det pågældende ord.

Og om at forebygge, ja, selvfølgelig skal der forebygges alt det, vi kan. Og der bliver forebygget rundtomkring i det danske samfund hver eneste dag i stor stil. Jeg er sikker på, at fru Line Barfod ved, at der findes et hav af projekter rundtomkring, som netop forsøger at forebygge. Og at det så udelukkende skulle være relateret til socialt svagere, det ved fru Line Barfod selvfølgelig godt at det ikke kun er.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det har været en kort, men heftig kamp, vi nu står ved afslutningen af. Det Radikale Venstre hører til på det tabende hold, og det er vi selvfølgelig ikke glade for.

Vi synes, vi har kæmpet bravt for at få lovforslaget her belyst i alle ender og kanter trods den korte tid. Det har været et lovforslag, der har været omgærdet af ualmindelig massiv kritik fra den juridiske ekspertise. Det er blevet fejlet af bordet som vanetænkning og smagsdommeri. Vi har været dybt bekymret over, at man ikke tager alle disse kritikpunkter alvorligt fra det store flertal, som nu vil vedtage denne lovgivning på trods af dårlige erfaringer med civile agenter ikke blot i udlandet, f.eks. i Holland og England,